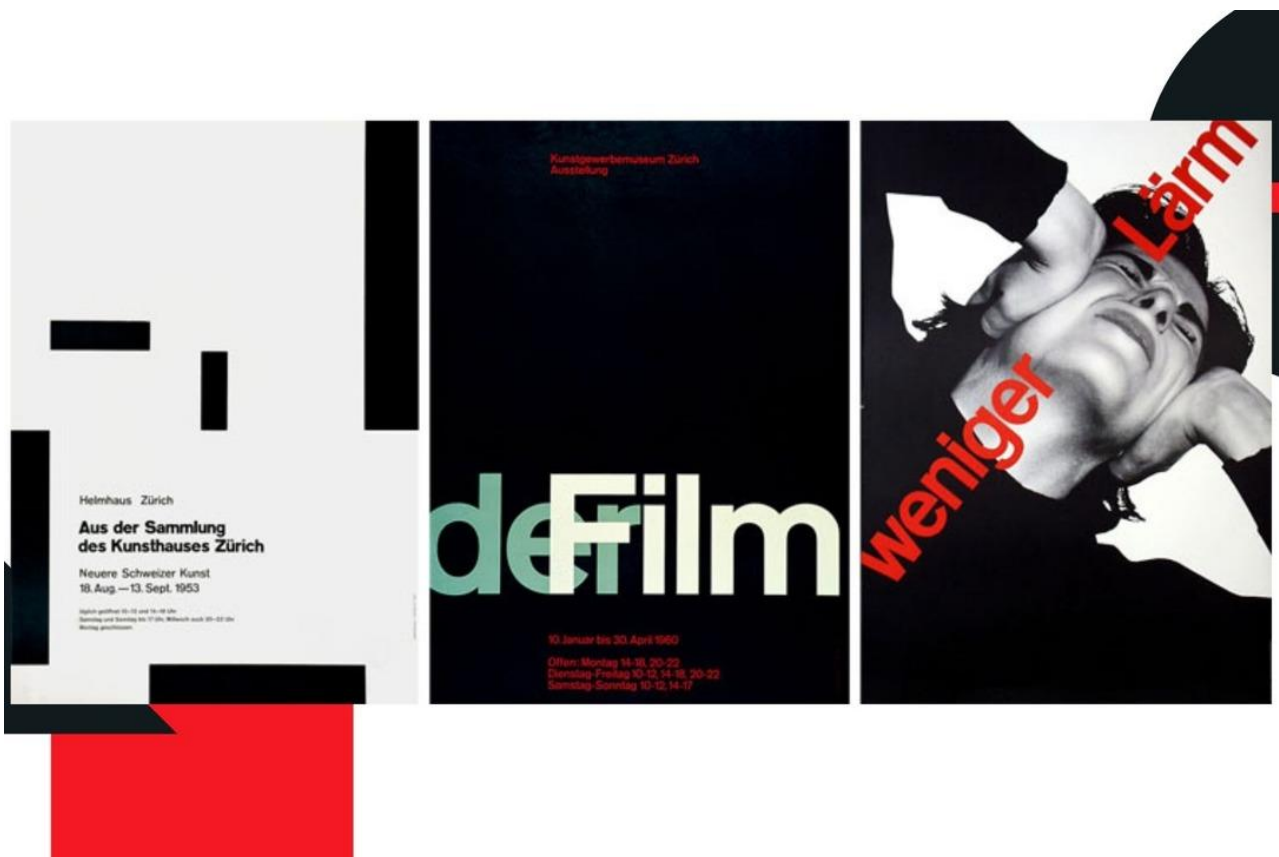

Швейцарська школа дизайну і типографіки: Цюріх і Базель

Зрозуміти Швейцарський графічний стиль - значить зрозуміти особливості шрифтів, з яких все почалося.

Саме Швейцарії зобов'язаний плакат безліччю різних шрифтів і певного розташування об'єктів на аркуші.

Інтернаціональний типографічний стиль або швейцарський стиль з'явився і розвивався в Швейцарії з 1927 р. Безумовною і беззастережною засновником швейцарської школи графічного дизайну вважається Ян Чіхольд (1902-1974).

У 1935 році швейцарський стиль графічного дизайну був детально описаний в книзі Чіхольда «Поліграфічне оформлення». Принципи, описані більше 80 років тому, не втратили актуальності і сьогодні:

1. Простота і функціональність
2. Наявність вільного простору
3. Асиметрична розстановка блоків
4. Читаність (гарнітури без зарубок)

Рекламні тексти, виконані в подібному стилі, привертають увагу. Вони встановлюють комунікацію з глядачем і значно підвищують шанси, що текст буде помічений і (що важливо) прочитаний.

Завдяки нейтралітету своєї країни під час війни швейцарські художники мали можливість плідно працювати. У той час і з'явився Ернст Келлер. Його вчення знаменує собою початок систем сіток [1], серед яких також фігурує швейцарський стиль.

Ернст Келлер був переконаний в тому, що дизайн повинен адаптуватися до змісту, і зосередив свою увагу на важливості шрифтів [2].

[1] вона ж Модульна система верстки - система верстки, при якій основою композиції смуг і розворотів стає модульна сітка з певним кроком (модулем), однаковим або різним по горизонталі і вертикалі (приклад дивитися нижче).

[2] Саме швейцарська школа запропонувала світу "гротескний" шрифт, тобто шрифт без зарубок.

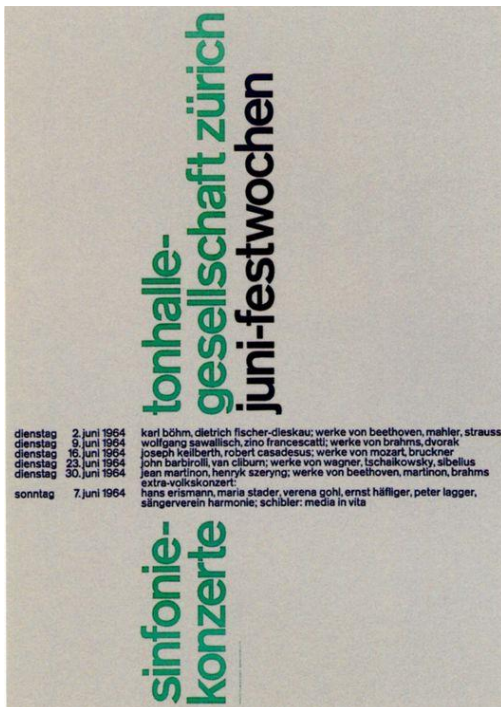
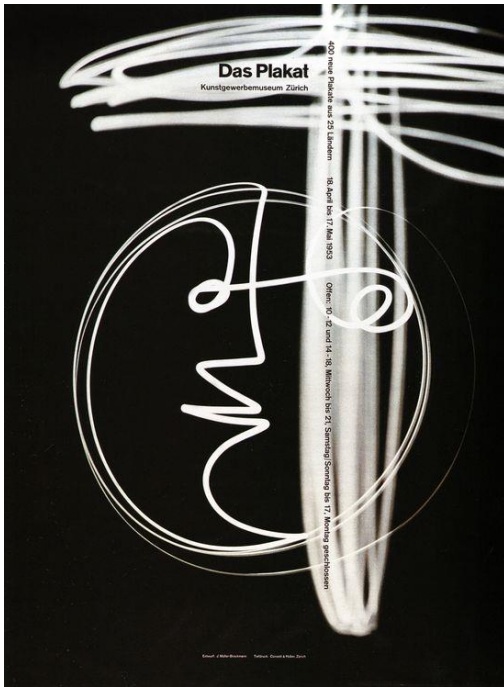
Швейцарський плакат

Після Другої Світової війни філософія швейцарського графічного дизайну формувалася в двох центрах - школах Цюриха і Базеля. Представником першої виступав Йозеф Мюллер-Брокман, а другий - Армін Хофманн.

Йозеф Мюллер-Брокман

У період з 1957 по 1960 рік викладав у цюрихській Школі прикладного мистецтва. У створенні своїх проектів він виходив в першу чергу з практичного відповідності призначенню заданої теми.

Характеристиками дизайну Цюрихській школи були предметна фотографія, гротескні шрифти, відсутність будь-якого декору і сувора композиція, заснована на модульній системі. Модульна сітка використовувалася ними в буклетах, брошурах, книгах, виставкових каталогах і ідеально підходила для потреб ділової літератури.

Плакат швейцарського автоклубу "Захисти дитину!". 1955 р

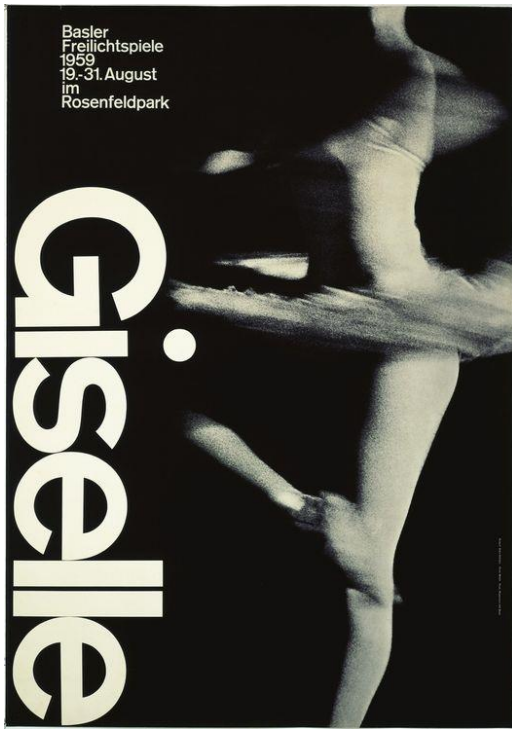
Йозеф Мюллер-Брокманн

Армін Хофманн

Разом з Емілем Рудер заснував школу дизайну в 1947.

Роботи Хофманна, виконані під впливом навчань Ернста Келлера, часто піднімали типографіку над ілюстрацією.

Головною метою школи Базеля була привабливість дизайну, а комунікація, вона ж диктувала відповідну змісту символіку. В ідеалі результатом застосування цього методу мало стати універсальне повідомлення, засноване на візуальній метафорі.

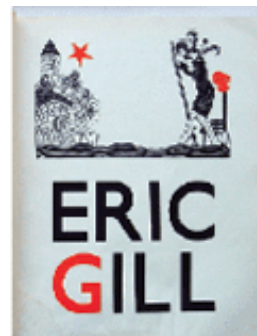
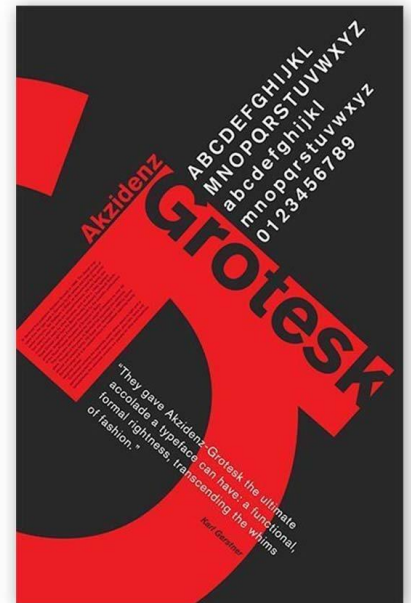
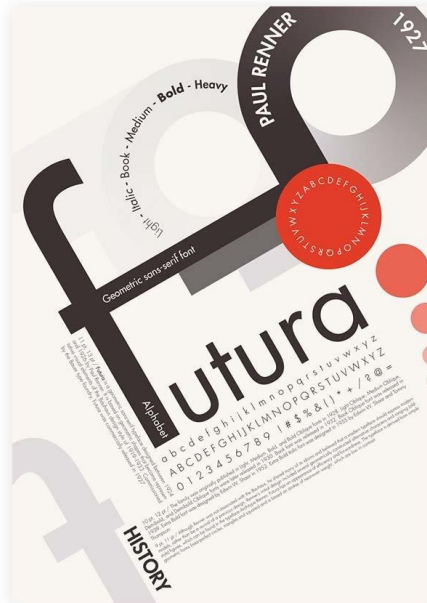
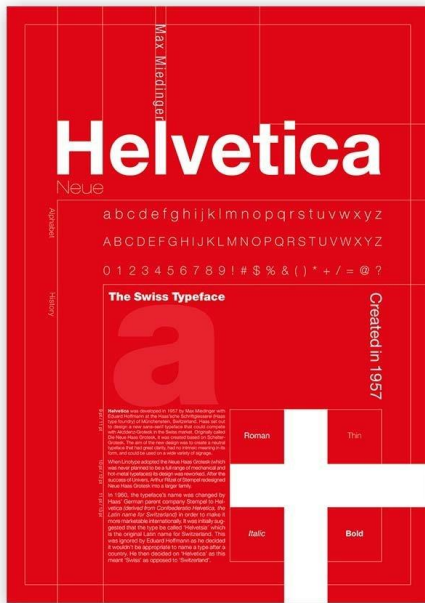

Работы Арміна Хоффманна

Основне досягнення швейцарського стилю полягає в тому, що вони переключили увагу споживача з "красивої картинки" на вміст цієї картинки.

Плакат став більш структурований, простий і доступний.

lemonheads
lemonheads
lemonheads
lemonheads
lemonheads
lemonheads
lemonheads

with bullet levolta
and the pagans

sunday, may 10 1987
3 pm / all ages

at t.l. the bear's place
cambridge, massachusetts

presented by
whr's record hospital

47 promotions presents
the jam

friday / july 15, 1977
from 9:00 pm to 1:00 am

at clouds disco
west tollcross, edinburgh

with special guests
the rezillos & the jolt / £1.50